

INFORME TÈCNIC JUSTIFICACIÓ DE LA NO DIVISIÓ EN LOTS DE LA CONTACTACIÓ DEL “SERVEI DE REPARACIÓ I MANTENIMENT DE LES INSTAL·LACIONS DE CLORACIÓ I PRODUCTES QUÍMICS D’ATL” (2025/335)

1. INTRODUCCIÓ

Es redacta el present informe per justificar la decisió de no dividir la contractació del servei de referència.

L'actual contracte del servei de reparació i manteniment de les instal·lacions de cloració i productes químics d'ATL (CT21/000129) finalitza el 18 d'octubre de 2025, conseqüentment és necessari un nou contracte de manteniment pel període 2025-2029.

El contracte consisteix en assegurar la disponibilitat i el correcte funcionament dels actius productius, en especial: les plantes potabilitzadores, plantes dessalinitzadores, dipòsits, estacions de bombament, punts de lliurament i captacions. És necessari un manteniment tant preventiu com correctiu que aconseguixi la màxima fiabilitat i eficiència dels mateixos.

Totes aquestes infraestructures requereixen d'un servei de manteniment que asseguri la seva disponibilitat de forma continuada en compliment al RD 3/2023, de 10 gener, i les instruccions internes d'ATL. De la mateixa manera, aquest servei de manteniment haurà de restablir, en el mínim temps possible, l'esmentada disponibilitat quan per qualsevol circumstància, aquesta es veïés interrompuda.

A més d'assegurar la continuïtat del servei i l'execució d'un manteniment preventiu que minimitzi el manteniment correctiu, el contracte objecte del present document ha de poder també cobrir les possibles obres de renovació/reposició urgents que puguin sorgir durant la durada del mateix.

Així doncs, en aquest document es definiran bàsicament les tres tipologies de treball a realitzar:

- Treballs preventius
- Treballs correctius
- Treballs de renovació/reposició urgent.

2. CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

La primera qüestió que s'ha d'abordar és la regulació vigent continguda a la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic (LCSP) sobre la divisió en lots i la possibilitat d'adjudicar el contracte a una oferta integradora. Ambdues qüestions apareixen regulades a l'art. 99. En aquest s'indica:

[...]

1) *L'objecte dels contractes del sector públic haurà de ser determinat. El mateix es podrà definir atenció a les necessitats o funcionalitats concretes que es pretenen satisfer, sense tancar l'objecte del contracte a una solució única. En especial, es definiran així en aquells contractes en què s'estimi que es poden incorporar innovacions tecnològiques, socials o ambientals que millorin l'eficiència i sostenibilitat dels béns, obres o serveis que es contractin.*

2) *No es podrà fraccionar un contracte amb la finalitat de disminuir-ne la quantia i eludir així els requisits de publicitat o els relatius al procediment d'adjudicació que corresponguin.*

3) *Sempre que la naturalesa o l'objecte del contracte ho permetin, s'haurà de preveure la realització independent de cadascuna de les seves parts mitjançant la seva divisió en lots, podent reservar lots de conformitat amb el que disposa la disposició addicional quarta.*

No obstant això, l'òrgan de contractació podrà no dividir en lots objecte del contracte quan hi hagi motius vàlids, que s'hauran de justificar degudament a l'expedient, llevatde casos de contractes de concessió d'obres.

En tot cas es consideraran motius vàlids, a l'efecte de justificar la no divisió en lots de l'objecte del contracte, els següents:

- a) *El fet que la divisió en lots de l'objecte del contracte comportés el risc de restringir injustificadament la competència. Als efectes d'aplicar aquest criteri, el òrgan de contractació haurà de sol·licitar informe previ a l'autoritat de defensa de la competència corresponent perquè es pronunciï sobre l'apreciació de aquesta circumstància.*
- b) *El fet que, la realització independent de les diverses prestacions compreses a l'objecte del contracte dificultés la correcta execució del mateix des del punt de vista tècnic; o bé que el risc per a la correcta execució del contracte procedeixi de la naturalesa de l'objecte del mateix, en implicar la necessitat de coordinar l'execució de les diferents prestacions, qüestió que es podria veure impossibilitada per la seva divisió en lots i execució per una pluralitat de contractistes diferents. Ambdós extrems hauran de ser, si escau, justificats degudament al expedient. [...]*

De la norma transcrita, s'extreu que es preveu expressament com a forma genèrica d'adjudicar contractes divisió en diferents lots, "sempre que la naturalesa o l'objecte del contracte ho permetin". Sobre això, el Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals en la Resolució núm. 1114/2018, de 30 de novembre ha indicat:

[...] amb la nova Llei passa a ser la regla general, però en el sentit que no s'imposa aquesta divisió a lots de forma obligatòria, sinó que, només si no es divideix, cal justificar-ho.

Molt il·lustratiu a aquest efecte és el Considerant 78 de la Directiva Europea de referència:

“La magnitud i el contingut dels lots han de ser determinats lliurement pel poder adjudicador, el qual, d'acord amb les normes pertinents en matèria de càlcul del valor estimat de la contractació, ha d'estar autoritzat a adjudicar alguns dels lots sense aplicar els procediments previstos a la present Directiva. El poder adjudicador ha d'estar obligat a estudiar la conveniència de dividir els contractes en lots, sense deixar de gaudir de la llibertat de decidir de forma autònoma i basant-se en les raons que consideri oportunes, sense estar subjecte a supervisió administrativa o judicial. Quan el poder adjudicador decideixi que no seria convenient dividir el contracte en lots, l'informe específic o els plecs de la contractació han d'incloure una indicació de les raons principals que expliquin l'elecció feta pel poder adjudicador. Aquestes raons podrien ser, per exemple, el fet que el poder adjudicador consideri que aquesta divisió podria comportar el risc de restringir la competència, o fer l'execució del contracte excessivament difícil o onerosa des del punt de vista tècnic, o que la necessitat de coordinar els diferents contractistes per als diversos lots podria comportar greument el risc de soscar l'execució adequada del contracte”.

Igualment, en la línia de considerar que el **“SERVEI DE REPARACIÓ I MANTENIMENT DE LES INSTAL·LACIONS DE CLORACIÓ I PRODUCTES QUÍMICS D'ATL”**, en cas de la seva divisió en lots, complicaria notablement la gestió dels treballs que comporta i encarriria substancialment la prestació dels serveis que s'inclouen, contravenint els principis de la bona administració, en allò que es refereix a la gestió dels recursos públics es recull:

La Constitució Espanyola de 1978, que en el seu article 31. Punt 2 recull:

La despesa pública farà una assignació equitativa dels recursos públics, i la seva programació execució respondran als criteris d'eficiència i economia.”

La Llei Orgànica 2/2012, del 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera, que en els punts 1 i 2 del seu article 7. Principi d'eficiència en l'assignació i la utilització dels recursos públics estableix:

- 1. Les polítiques de despesa pública s'han d'enquadrar en un marc de planificació plurianual i de programació i pressupostació, atenent la situació econòmica, els objectius política econòmica i al compliment dels principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.*
- 2. La gestió dels recursos públics estarà orientada per l'eficàcia, l'eficiència, la economia i la qualitat, amb aquesta finalitat s'aplicaran polítiques de racionalització de la despesa i de millora de la gestió del sector públic.*

La mateixa LCSP, que al seu Preàmbul assenyala:

“En l'actualitat, ens trobem davant d'un panorama legislatiu marcat per la denominada «Estratègia Europa 2020», dins la qual, la contractació pública té un paper clau, ja que es configura com un dels instruments basats en el mercat interior que cal ser utilitzats per aconseguir un creixement intel·ligent, sostenible i integrador, garantint alhora un ús amb més racionalitat econòmica dels fons públics.”

3. JUSTIFICACIÓ DE LA NO DIVISIÓ EN LOTS

Les prestacions assenyalades al primer epígraf com a objecte del Contracte, es pretén inicialment que s'integrin en un únic lot. Pel que fa a això, la decisió de dividir en lots l'objecte d'un contracte correspon a l'òrgan de contractació.

La motivació d'integrar la prestació objecte del contracte en un únic lot, es basa en el principi rector bàsic de la contractació pública, que és la utilització eficient dels fons públics i, que comporta, buscar la racionalització més gran en l'execució de les prestacions. La integració de tots els serveis a un únic lot permetria optimitzar els recursos i millorar l'eficàcia i l'eficiència dels serveis.

Les prestacions que formen part de l'objecte del contracte podrien constituir "unitat operativa o funcional"; és a dir, podrien ser elements inseparables per aconseguir una mateixa finalitat. Imprescindible per al funcionament correcte d'allò que es pretén aconseguir amb la celebració del contracte. No es possible tècnicament separar el manteniment preventiu del correctiu.

Justificació de l'apartat 3.b de l'article 99 de la Llei 9/2017

En els paràgrafs següents es pretén justificar que en efecte per a les prestacions del contracte "la realització independent de les diverses prestacions compreses a objecte del contracte dificultat la correcta execució del mateix des del punt de vista tècnic; o bé que el risc per a la correcta execució del contracte procedeixi de la naturalesa de l'objecte del mateix, en implicar la necessitat de coordinar l'execució de les diferents prestacions, qüestió que es podria veure impossibilitada per la seva divisió en lots i execució per una pluralitat de contractistes"

Per això, centrarem la justificació en els termes econòmics que confirmen la necessitat de la NO divisió en lots, si bé finalment es relacionen una altra sèrie de motivacions econòmiques que donen suport sens dubte, a aquesta decisió.

Pel que fa a la justificació tècnic-organitzativa:

La coordinació entre els diferents serveis en integrar-se en un sol lot, millora de manera evident per:

- Anul·la les coincidències i duplicitats de llocs de treball i mitjans materials que es donen quan més d'una empresa de treball en el mateix àmbit i en diferents lots. Ambaixò es coordina l'execució d'una manera única la prestació dels diferents serveis.

El desenvolupament dels serveis en un mateix àmbit territorial i que aquests serveis puguin compartir molts recursos fa que ajustar torns de personal, reparacions de maquinària, estoc de recanvis, etc. fan que l'atenció d'eventualitats optimitzi els recursos.

L'existència d'un únic interlocutor permet:

- En un contracte d'un sol lot, un únic prestatari concentra tota la informació relativa al servei, cosa que facilita l'accés per part dels serveis tècnics, facilitant l'anàlisi i cerca d'alternatives de gestió.
- La gestió d'informació és més senzilla i eficaç en comptar amb un únic prestatari de la mateixa, així com la recerca d'alternatives en aquesta gestió, cosa que tenint en compte els recursos limitats fa que aquesta eficiència sigui fonamental per poder estar dins aquesta limitació.

Les tasques de control i inspecció dels serveis són més eficaces:

- En concentrar aquestes tasques en un únic equip, sense necessitat de comptar amb les observacions dels equips d'altres empreses.
- Un únic equip supervisa tots els serveis, decidint si calen possibles coordinacions entre ells, sense haver de posar-se d'acord amb una empresa diferent.

Des d'un punt de vista econòmic, cal fer esment a tres circumstàncies que condicionen qualitativa i quantitativament els recursos humans mínims que ha de disposar un lot en el desenvolupament d'aquest servei:

- Per una banda i per motius de seguretat dels treballadors, mai s'han de realitzar treballs en solitari, sent necessari sempre desenvolupar aquests treballs almenys en parella.
- Per una altra banda i per motius de garantia del servei, sempre ha d'existir personal en actiu per al desenvolupament del servei (almenys una parella), i per tant mai pot quedar un treballador sol en actiu dins del lot en qüestió.
- Finalment tot Lot ha de disposar almenys d'un Encarregat dins de la seva estructura.

És evident que en compartir els serveis, l'àmbit territorial, la realització del control i l'assignació de responsabilitats per part dels tècnics, és molt més eficient si els serveis es desenvolupen en un únic lot.

3. CONCLUSIÓ

A la vista del que exposen els epígrafs anteriors i segons el parer de qui subscriu aquest informe, en el cas de dividir el servei en lots existeix un notable sobrecost que compromet innecessàriament la optimització econòmica del servei, i es genera una profunda ineficiència en la gestió dels recursos econòmics d'ATL.

Per tant i en definitiva:

- La no divisió en lots de l'objecte del Contracte no suposa en absolut una minva a la concurrència. Empreses més petites, que per sí mateixes no puguin presentar-se, tenen la possibilitat de realitzar propostes en UTE's.

- Amb la divisió en lots de l'objecte del contracte, s'incrementarien els costos d'execució per l'existència d'una pluralitat de contractistes diferents.
- Amb la divisió en lots de l'objecte del Contracte es perden les economies d'escala.

En conclusió, procedeix, des del punt de vista tècnic i econòmic als efectes de l'article 99 de la Llei 9/2017 de contractes del Sector Públic, la no divisió per lots per la correcta execució, coordinació i planificació del contracte. Així com per l'eficiència econòmica de la prestació dels serveis.

I s'adopten aquestes mesures de no divisió en lots, en compliment al següent requisit de l'article 3 del Decret Llei 3/2025, de 4 de març: "En tot cas, la justificació de l'excepció de divisió en lots per raons tècniques, que estableix la legislació bàsica, ha d'identificar, concretar i acreditar les raons que comporten que hi hagi dificultats a l'hora de dividir en lots l'objecte del contracte, així com les conseqüències que comporta la divisió".

Sant Joan Despí, a data de la signatura digital.

Director de Manteniment